

Απορία

Πώς να μην μπερδευτείς, να μην σαστίσεις όταν ο υπουργός Ναυτιλίας της χώρας ξεκινά τις δηλώσεις του για το ατύχημα του ΘΕΟΦΙΛΟΣ δίνοντας την εντύπωση ότι η Ελλάδα μόλις προχθές έγινε θαλασσινή και τα δεκάδες νησιά της ξεπήδησαν ένα πρωί από το πουθενά. Πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς την έλλειψη έγνοιας, ενδιαφέροντος, φροντίδας, και την απορία για τα «ιδιότυπα», αλλά επαναλαμβανόμενα ατυχήματα, σε χαρτογραφημένους υφάλους; Η Ελλάδα δεν βρέχεται από το Αιγαίο, το Ιόνιο και άλλα πελάγη. Δεν έχει νησιά, ούτε λιμάνια, αλλά ούτε και ναυτική ιστορία. Τα καράβια μας δεν αποτελούν μέσα μαζικής μεταφοράς των νησιωτών όλο το χρόνο αλλά και των εκατομμυρίων τουριστών κάθε καλοκαίρι, Ελλήνων και μη. Και γι' αυτό, δεν έχουμε λόγο να μεριμνάμε για τους ασφαλείς πλόες, να αναλύουμε με λεπτομέρεια και επί της ουσίας το κάθε ατύχημα και να μαθαίνουμε από τα λάθη μας. Η αποφυγή επανάληψης φαίνεται να είναι κάτι που δεν μας απασχολεί. Ή κάτι που μπορεί να περιμένει. Μέχρι το επόμενο, σοβαρότερο ατύχημα. Τι μάθαμε από τα ατυχήματα των τελευταίων ετών; Απολύτως τίποτα. Ή μάλλον μάθαμε να μετριάσουμε το πολιτικό κόστος με δηλώσεις εντυπωσιασμού και να σκεπάσουμε τα λάθη και τις ελλείψεις κάτω από το χαλί, για την επόμενη κυβέρνηση ή τον επόμενο υπουργό. Γι' αυτό και όπως δήλωσε ο κ. Βουλγαράκης «στο εξής», «αυστηροποιούνται οι ποινές στους παραβάτες του Διεθνούς Κανονισμού Αποφυγής Σύγκρουσης στη Θάλασσα» και «στο εξής», «υποχρεούνται οι Αξιωματικοί Γέφυρας σε ετήσια αξιολόγηση σε προσομοιωτές όσον αφορά την ακτοπλοΐα στα επικίνδυνα σημεία». Γιατί μέχρι

χτες ήταν ΑΚΙΝΔΥΝΑ. Και οι θάλασσες και τα λιμάνια μας. Μέχρι χτες δεν υπήρχαν ατυχήματα, ούτε θύματα. Μέχρι χτες «η ετήσια αξιολόγηση» ήταν περιττή.

«**Θ**ύμωσε» ο κ. υπουργός, αφού τρίτωσε το «κακό» επί Ν.Δ., και αποφάσισε να επιβάλει αυστηρότερες τιμωρίες στα «άτακτα ναυτάκια». Κάτι σαν τον Κ.Ο.Κ. δηλαδή, που με την απειλή προστίμων 900 ευρώ και την αφαίρεση άδειας, κανένας Έλληνας οδηγός πλέον δεν περνά με κόκκινο τα φανάρια, δεν υπερβαίνει το όριο ταχύτητας, δεν παρανομεί. Συγγνώμη, κ. Υπουργέ, που θα σας στενοχωρήσουμε, αλλά και εμείς σε αυτόν τον τόπο ζούμε. Όμως δεν έχουμε αυταπάτες. «Οι αυστηρότερες ποινές» δεν θα λύσουν τίποτα. Όταν πρόκειται για τις ζωές εκατοντάδων επιβατών και ναυτικών, το πρόβλημα δεν είναι το πρόστιμο και η τιμωρία. Γιατί, μήπως τα πρόστιμα πληρώνονται; Ή μήπως οι τιμωρίες δεν είναι ήδη πολύ αυστηρές. Πόσες φυλακές και πόσες χειροπέδες θα «συνετίσουν» τα «άτακτα» υπερφορτωμένα και κατάκοπα πληρώματα; Το θέμα είναι τι κάνουμε για να αποτρέψουμε, να προλάβουμε το ατύχημα. Και γι' αυτό, χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας σε όλη τη διοικητική και ναυτική πυραμίδα. Τόσο απλό. Όμως και τόσο δύσκολο όταν τα πλοία μιας «ευρωπαϊκής» χώρας με την ιδιαιτερότητα ενός αρχιπελάγους με 7.500 χιλιόμετρα ακτών και 227 κατοικημένα νησιά είναι έρμαιο μιας νόθας απελευθέρωσης και η ασφάλεια των επιβατών περιφρονείται. Για χάρη τίνος άραγε;

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ
mraftopoulou@efoplastis.gr